

Kız ve Küçük Kunduz

Aysel Banu YAVUZAL

Kız ve Küçük Kunduz

Aysel Banu YAVUZAL

Maya su birikintilerini severdi. Yağmurdan sonra sarı yağmur çizmelerini giyer ve patıkada su sıçratarak yürürdü. Koşarken yeşil sırt çantası zıplardı. Bugün sınıfı bir sulak alanı ziyaret ediyordu. Maya her soruyu yazmak için cebinde bir not defteri taşıyordu. O kadar çok sorusu vardı ki! Yer neden bu kadar yumuşaktı? Bütün o suda kimler yaşıyordu? Öğrenmek için sabırsızlanıyordu.

Sulak alanda öğretmen bir göleti işaret etti. "Dikkatlice bakın," dedi. Maya derenin karşısına yığılmış çubuklar ve çamur gördü. Suyun üstünden su sızıyordu. "Bu ne?" diye sordu Maya. "Bir kunduz barajı," dedi öğretmen. Maya not defterine 'kunduz barajı' yazdı. Sonra bir su sıçrama sesi duydu. Küçük, kahverengi bir şey ona doğru yüzüyordu. Parlak kürkü ve düz siyah bir kuyruğu vardı.

Küçük kunduz kıyıya tırmandı. Ağzında bir dal tutuyordu. "Merhaba," diye fısıldadı Maya. Kunduz dalı bıraktı ve parlak kara gözlerle ona baktı. "Bir şey mi inşa ediyorsun?" diye sordu Maya. Kunduz başını sallıyor gibiydi. Dalı aldı ve baraja doğru paytak paytak yürüdü. Maya onu takip etti. Kunduzun ne yaptığını görmek istiyordu.

Kunduz dalı barajın üstüne koydu ve minik pençeli patileriyle bastırdı. Maya izledi. "Tamir ediyorsun!" dedi. Kunduz yumuşakça cıvıladı. Ona barajın suyu nasıl yavaşlattığını gösterdi. Bir tarafta dere hızla akıyordu. Diğer tarafta su sakin ve geniş bir şekilde yayılıyordu. "Su burada kalıyor," dedi Maya. Not defterine 'su yavaşlıyor' yazdı.

Kunduz Maya'yı sulak alan boyunca yönlendirdi. "Bak," dedi Maya. "Burası ıslak ve yeşil." Uzun sazlar, yosunlu kütükler ve parlak çiçekler gördü. Kurbağalar su sıçratıyordu. Yusufçuklar vızıldıyordu. "Bir sünger gibi," dedi Maya. "Sulak alan suyu tutuyor." Kunduz bir dalı kemirdi. Maya not defterine 'sulak alan = sünger' yazdı. Bir yerde bu kadar çok bitki ve hayvan görmemişti.

Maya çömeldi. "Barajın bütün bu bitkilere ve hayvanlara yardım ediyor mu?" diye sordu. Kunduz parlak kara gözleriyle ona baktı. Evet der gibiydi. Maya sakın suda kürek çeken bir ördek izledi. "Barajın herkese bir yuva yapıyor," dedi. Kunduz cıvıladı ve düz siyah kuyruğuyla baraja vurdu. Maya gülümsedi. Daha fazlasını öğrenmek istiyordu.

Okula döndüğünde Maya sulak alanı düşünmekten kendini alamadı. "Bir maket yapabilir miyiz?" diye sordu öğretmene. Öğretmen gülümsedi. "Ne harika bir fikir!" dedi. Sınıf etrafında toplandı. "Bir kunduz barajının suyu nasıl tuttuğunu göstereceğiz," dedi Maya. Kırmızı şapkalı sınıf arkadaşı, "Ben yardım edeceğim!" dedi. Herkes birlikte çalışmak için heyecanlıydı.

Ertesi gün sınıf malzemeler getirdi. Büyük bir tepsi, taşlar, kil, yosun ve çubuklar kullandılar. Maya'nın sınıf arkadaşı bir uçtan su döktü. "Şimdi bir baraja ihtiyacımız var," dedi Maya. Dere boyunca kil ve yosun sıkıştırdı. Su yavaşladı ve yayıldı. "İşe yarıyor!" diye sevindi sınıf arkadaşı. Öğretmen izledi ve başını salladı. "Harika takım çalışması," dedi.

Maya maket sulak alanın etrafına küçük bitkiler yerleřtirdi. Sınıf arkadařı minik hayvan figürleri ekledi. "Su burada kalıyor," dedi Maya. "Bir sünger gibi." Öğretmen, "Bu neden önemli?" diye sordu. Maya düşündü. "Bitkilerin büyümesine ve hayvanların yuva sahibi olmasına yardım ediyor," dedi. Sınıf arkadařı ekledi, "Ve toprağı yeřil tutuyor!" Öğretmen gülümsedi. "Aynen," dedi.

Sınıf maketlerini test etti. Su döktüler ve barajın arkasında yavaşladığını izlediler. Su yayıldı ve kaldı. "Yosunun suyu nasıl emdiğine bak," dedi Maya. Sınıf arkadaşı başını salladı. "Tıpkı gerçek sulak alan gibi!" Maya not defterine yazdı: 'Kunduz barajları sulak alanların su depolamasına yardım eder.' Gurur duydu. Herkes maketi yapmak için birlikte çalışmıştı.

Bilim fuarı günü Maya maketin yanında durdu. Ziyaretçilere kunduzların nasıl baraj yaptığını anlattı. "Baraj suyu yavaşlatır," dedi. "Sonra sulak alan onu bir sünger gibi depolar. Kunduz sayesinde orada birçok bitki ve hayvan yaşar." Sınıf arkadaşı göstermek için su döktü. İnsanlar gülümsedi ve alkışladı. Maya mutlu hissetti. Küçük bir kunduzdan çok şey öğrenmişti.

Öğretmen Maya'ya bir sertifika verdi. "Bize yaban hayatının ekosistemleri nasıl daha sağlıklı hale getirebileceğini gösterdin," dedi. Maya dişlek gülümsemesiyle sırıttı. Makete baktı ve küçük kunduzu düşündü. "Kunduzlar doğanın yardımcılarıdır," dedi. Sınıf arkadaşı başını salladı. "Ve biz iyi bir takımız!" Herkes sevindi. Maya içten içe sıcacık hissetti.

O bahar Maya sulak alanı tekrar ziyaret etti. Sessizce oturdu ve izledi. Küçük kunduz yüzerek geçti ve barajına vurdu. Su sakin ve berraktı. Kurbağalar şarkı söylüyordu. Çiçekler açıyordu. Maya not defterine yazdı: 'Kunduzlar herkese yardım eder.' Doğanın akıllı yardımcılarla dolu olduğunu biliyordu. Onları korumak istiyordu.

Maya not defterini sınıfıyla paylaştı. Kunduzun ve sulak alanın resimlerini gösterdi. "Kunduzlar ekosistem mühendisleridir," dedi. "Bitkilere ve hayvanlara yardım eden barajlar inşa ederler." Sınıf arkadaşı, "Biz de sulak alanı ziyaret edebilir miyiz?" diye sordu. Öğretmen gülümsedi. "Evet, edebiliriz," dedi. Maya parladı. Başkalarına doğayı öğretmeyi seviyordu.

Sınıf başka bir gezi planladı. Maya sarı yağmur çizmeleriyle öncülük etti. Sınıf arkadaşı kırmızı şapkayı taktı. Not defterleri ve fotoğraf makineleri taşıdılar. "Kunduzun barajını gözlemleyeceğiz," dedi Maya. "Ve sulak alana nasıl yardım ettiğini göreceğiz." Herkes heyecanlıydı. Takım çalışmasının öğrenmeyi eğlenceli hale getirdiğini biliyorlardı. Maya keşfini paylaşmaktan gurur duydu.

Sulak alanda sınıf küçük kunduzun çalışmasını izledi. Maya'nın sınıf arkadaşı fısıldadı, "Bu harika!" Öğretmen, "Kunduzlar gibi yaban hayatı ekosistemleri iyileştirebilir," dedi. Maya başını salladı. Kunduza baktı ve gülümsedi. "Teşekkürler, küçük kunduz," dedi yumuşakça. Kunduz cıvıladı ve barajına vurdu. Maya bu macerayı her zaman hatırlayacağını biliyordu. Doğa akıllı yardımcılarla doludur ve biz de onlara yardım edebiliriz.